

İNSAN BİÇİMİ VE SİNEMA

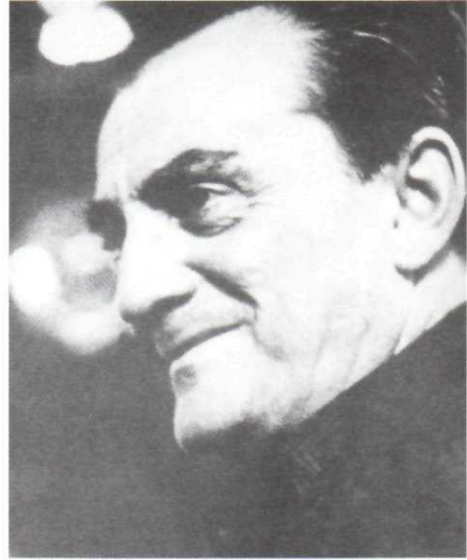
Luchino Visconti

Beni sinemada yaratıcı bir çalışmaya yönelten neydi? (Yaratıcı çalışma: İnsanlar arasında yaşayan bir insanın yapıtı. Bu terimle yalnızca sanatçının çalışma alanını ilgilendiren birşey anladığımın açıkça bilinmesini isterim. Her işçi, yaşarken, yaşayabildiği ölçüde yaratır. Yani varlık koşullarının özgür ve açık olduğu ölçüde; sanatçı için de, zanaatçı için de, işçi için de bu böyledir).

Sözde doğuştan gelen karşı konulmaz bir çağrı değil. Çünkü bu, şimdiki gerçeğimizden uzak romantik bir kavram, ayrıcalık çalışmalarını öbür insanların karşısına çıkarmak için sanatçılar hesabına uydurulmuş, soyut bir terimdir. Çünkü doğuştan gelen çağrı yoktur; var olan kendi tecrübelerinin bilincine ermek, öbür insanlarla bağlantılı bir insanın yaşamının eştimsel akışıdır. Bunun gibi ben, ancak yaşanmış, insani olayların ateşli ve nesnel incelenmesiyle

günü gününe uyarılmış bir tecrübe sayesinde ki uzmanlaşmaya varılabileceğini düşünüyorum.

(...) Sinema beni çekti, çünkü

sinemada daha iyi bir toplu çalışmaya yönelmiş birçok insanın atılım ve titizlikleri birleşip, uyuyor. Yönetmenin insani sorumluluğunun bunu şaşılabilecek ölçüde yoğunlaştırdığı açıktır, ama şu şartla ki, yönetmen dünya konusunda göçücü bir görüşe kendini kapırmamasın. Yönetmeni en doğru yola yöneltecek de yine bu sorumluluktur.

Beni sinemaya özellikle yöneltecek şey, yaşayan insanların öykülerini anlatmak

görevidir. Şeylerin arasında yaşayan insanlar, yoksa şeylerin kendisi değil.

Beni ilgilendiren sinema, insan biçimci bir sinemadır.

Bundan dolayı yönetmen olarak bana düşen görevlerden beni en çok tutkulanıranı oyuncular üzerindeki çalışmadır; yaşamaya çağırıldıkları yeni gerçeği, sanatın gerçeğini doğuran yeni insanların yaratıldığı insan malzemesidir oyuncular.

Çünkü oyuncu herşeyden önce bir insandır. Temel insanlık niteliklerine sahiptir. Oyuncuları kişilerin yaratılışında derecelendirirken onlara dayanmaya çalışırım; öyle ki insan-oyuncu ile insan-kişî, belli bir noktada artık tek bir varlık meydana getirirler.

(...) Tecrübe özellikle bana şunu öğretti ki, insan varlığının ağırlığı, "bulunuş"u, perdeyi gerçekten dolduran tek "şey"dir; hava onunla, onun canlı varlığıyla yaratılır ve insanı hareket ettiren tutkularla gerçeklik ve derinlik kazanır. Öyle ki, aydınlık dikkörtgenden birazcık kayboluşu, herşeye bir "natürmort" görünüşü getirecektir.

İnsanın en önemsiz hareketi, adımı, kararsızlıkları, içtepileri, yalnız bunlar bile insanı çevreleyen şeylere ve bunların içinde bulunduğu çevreye şiir ve titreşim verir.

Sorunun bundan başka herhangi bir çözümü gözlerimizin önündeki gerçeğe hep bir suikast gibi gelecektir bana. İnsanların yarattığı ve onlar tarafından sürekli değişen gerçek.

Söyleşimiz ancak tamamlandı, ama dikkatimi hiç şaşmadan bir noktaya diktğimden, sözlerimi (tekrarlamaktan hep hoşlandığım) şu sözlerle sona erdirmek istiyorum: Çıplak dekorun bir parçası önüne yerleştirilmiş insanların gerçek insanlık verilerini bulmasını bilsem, bir duvarın önünde bile film çevirebilirim. Önemli olan bunları bulmak ve anlatmaktır.

Luchino Visconti

1942 OSSESSIONE. Tutku

Süre: 143 Dk.

İlk Gösterim: 16.05.1943, Roma

1945 GIORNI DI GLORIA. Zafer Günleri

Süre: 71 Dk.

İlk Gösterim: Ekim 1945, Roma

1947/ 48 LA TERRA TREMA. Yer Sarsılıyor

Süre: 165 Dk. (ilk orijinal uzunluk: 180 dk.)

İlk Gösterim: 01.09.1948, Venedik (Biennale)

1951 BELİSSİMA. Güzeller Güzeli

Süre: 116 dk.

İlk Gösterim: 28.12.1951, Milano

1951 APPUNTI SU UN FATTO DI CRONACA.

Kronikten Bir Olay Hakkında Notlar

Visconti'nin "Lionella Egidi Olayı" hakkında

çektiği kısa bir belgesel-film

Süre: 8 dk.

İlk Gösterim: 1951 Sonbaharı

1953 SIAMO DONNE. Biz Kadınlar

Süre: 18 dk.

İlk Gösterim: Ekim 1953

1953 / 54 SENSO. Günahkan Gönüller

Süre: 126 dk.

İlk Gösterim: 03.09.1954, Venedik (Biennale)

1957 LE NOTTI BIANCHE. Beyaz Geceler

Süre: 107 dk.

İlk Gösterim: 16.09.1957, Venedik (Biennale)

1960 ROCCO E I SUOI FRATELLI.

Düşman Kardeşler

Süre: 182 dk.

İlk Gösterim: 06.09.1960, Venedik (Biennale)

1961 IL LAVORO. İş

Süre: 46 dk.

İlk Gösterim: 1962, Milano

1963 IL GATTOPARDO. Leopar

Süre: 186 dk.

İlk Gösterim: 27.03.1963, Roma

1964 VAGHE STELLE DELL'ORSA

Sandra/Büyük Ayının Sabah Yıldızı

Süre: 105 dk.

İlk Gösterim: 03.09.1965, Venedik (Biennale)

1967 LO STRANIERO. Yabancı

Süre: 110 dk.

İlk Gösterim: 06.09.1967 Venedik (Biennale)

1968 LA CADUTA DEGLI DEI / THE

DAMMED. Lanetliler

Süre: 157 dk.

İlk Gösterim: 16.10.1969, Roma

1970 MORTE A VENEZIA / DEATH IN

VENICE. Venedik'te Ölüm

Süre: 135 dk.

İlk Gösterim: 01.03.1971, Londra

1972 LUDWIG. Ludwig

Süre: 189 dk.

İlk Gösterim: 18.01.1973, Bonn

1974 GRUPPO DI FAMIGLIA IN INTERNO /

CONVERSATION PIECE / VIOLENCE ET

PASSION. Aile Tablosu

Süre: 121 dk.

İlk Gösterim: 10.12.1974, Milano

1975 / 76 L'INNOCENTE. Masumlar